

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτησις ἀπενθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθ ἡ ν α ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1900. Ὅφειλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Κατεχωρήσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς νεωστὶ ἐνταῦθα συσταθείσης **Ἡπειρωτικῆς Ἐνώσεως** καὶ ἀνέγνωσαν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται τὰς νέας ἰδέας, μὲ τὰς ὁποίας αὕτη σκέπτεται νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς πολυπαθοῦς ἡμῶν πατρίδος Ἡπείρου. Ἐλάβομεν ἤδη παρὰ πολλῶν συμπατριωτῶν καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐπιστολάς, διὰ τῶν ὁποίων ἐκφράζονται θερμαὶ ἐπιδοκιμασίαι καὶ ἐνθουσιώδη συγχαρητήρια πρὸς τοὺς ἀναλαβόντας τὸ ἔργον καὶ ἐπιδιώκοντας τοὺς ὑψηλοὺς σκοποὺς τῆς πατριωτικῆς ταύτης Ἐνώσεως. Ὅλοι ὁμοφώνως εἰ ἐλκρινῶς ἀγαπῶντες τὴν πατρίδα ἐγκρίνουσι τὸ πρόγραμμα αὐτῆς καὶ εὐχονται ὑπὲρ τῆς εὐόδου καὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς. Πρώτην φορὰν γίνεταί ἀνυπόκριτος ἐξομολόγησις τῶν μέχρι τοῦδε σφαλμάτων μας καὶ πρώτην τῶρα φορὰν ἀναγνωρίζεται δημοσίᾳ ἡ ἀνάγκη μεταβολῆς πορείας καὶ ἐνεργείας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῆς πατρίδος. Ἡ ἐξομολόγησις αὕτη καὶ ἀναγνώρισις τῶν πταισμάτων μας εἶνε ἡ ἀρχὴ ἀληθινῆς βελτιώσεως καὶ ἡ ἐγκαίνισις νέας εὐέλπιδος περιόδου διὰ τὴν Ἡπειρον.

Εὐτυχῶς οἱ Ἡπειρώται, οἵτινες ἀνέλαβον φιλοτίμως τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ πατριωτικοῦ ἐξαγνισμού καὶ τῆς διοργανώσεως τῶν ἠθικῶν ἡμῶν δυνάμεων καὶ πόρων, παρέχουσι πᾶσιν ἐγγύησιν εὐδοκιμήσεως. Ἡ μεγάλη πείρα αὐτῶν καὶ γνώσις τῶν πραγμάτων, ὁ ζήλος αὐτῶν καὶ ἡ δεδοκιμασμένη θερμουργὸς αὐτῶν δραστηριότης, ἡ κοινωνικὴ αὐτῶν περιωπὴ καὶ ἀνεξαρτησία εἶνε πολὺτιμα ἐφόδια πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σπουδαιότατου προγράμματός των. Τὸ συμβούλιον τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἐνώσεως δὲν ἐμπορεῖται μόνον διαθέσεων γενναίων καὶ πεφωτισμένων, ἀλλ' ἐμελέτησεν, ὡς μανθάνομεν καλῶς, ὅλα τὰ μέσα καὶ ὅλους τοὺς τρόπους, διὰ τῶν ὁποίων ἀνέλαβε νὰ ὑπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς πολυειδῶς κατατρυχομένης ἡμῶν πατρίδος. Ὡς ὁμολογεῖ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἡπειρώτας, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσάμεν ἐν τῇ τελευταίᾳ «Φωνῇ τῆς Ἡπείρου», δὲν πρόκειται νὰ προκαλέσῃ ποσὺς πράγματα καὶ ἐνοχλήσεις εἰς τὴν κυρίαρχον τῆς Ἡπείρου Δύναμιν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει καὶ ἐν τῇ σεβασμῷ τῶν κειμένων ὑπὸ τῆς Εὐρώπης συνθηκῶν νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὰ ὁποῖα δὲν τηροῦνται ἢ ἀμελοῦνται ὑπὸ τῶν ὑπευθύνων ἐπὶ ζημίᾳ τῆς Ἡπείρου. Ἡ Ἡπειρωτικὴ Ἐνωσις θὰ ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὴν κατάστασιν καὶ τὰ συμβαίνοντα ἐν Ἡπείρῳ, θὰ διαφωτίξῃ καὶ τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἰσχυροὺς προστάτας τῶν ἀδικουμένων περὶ τῶν ἐν πατρίδι ἡμῶν πραγμάτων, θὰ ὑπο-

δεικνύῃ τὰ κατάλληλα φάρμακα καὶ βοηθήματα, θὰ καταγγέλλῃ πᾶσαν συμβαίνουσαν κατάχρησιν καὶ θὰ ὑπομιμνήσκῃ ἀπαύστως τὰ καθήκοντα παντὸς Ἡπειρώτου πρὸς τὴν γεννήσαν αὐτὸν μητέρα, πρὸς τὴν ὁποίαν πᾶς φέρων αἷμα Ἡπειρωτικὸν ὅπου δηποτε καὶ ἂν εὕρισκεται ὀφείλει τὰ τροφεῖα καὶ τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων του.

Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου καὶ σκοποῦ ἀνάγκη νὰ ὑποστηρίχῃ καὶ νὰ ἐνθαρρυνθῇ ἡ **Ἐνωσις** ὑπὸ πάντων τῶν Ἡπειρωτῶν ὅπου δηποτε καὶ ἂν ὑπάρχωσι τῆς ὑψηλῆς. Ἀνάγκη πάντες οἱ συμπατριῶται νὰ κατανοήσωσιν, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐνθουσιώδους συμπράξεως αὐτῶν δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ ἡ μεγάλη αὕτη πατριωτικὴ ὑπὲρ τῆς Ἡπείρου ἐργασία. Φιλοπατρία ἄνευ θυσίας, ἄνευ ζήλου, ἄνευ ἐνώσεως τῶν ἐνεργειῶν εἶνε ἄγονος ἢ εἶνε ψεύδος καὶ φεῖα. Ἡπειρώτης ἀποφεύγων τοὺς κόπους καὶ ἀρνούμενος τὸν ὁδὸν του καὶ τὴν ὑποστήριξίν του εἰς ἐκτέλεσιν τοιοῦτου προγράμματος, ὁποῖον ἐδημοσίευσεν καὶ θὰ ἐφαρμόσῃ εἰλικρινῶς ἡ Ἡπειρωτικὴ Ἐνωσις, Ἡπειρώτης τοιοῦτος, λέγομεν δὲν συντελεῖ εἰς τὸ ἀγαθὸν τῆς πατρίδος του καὶ δὲν ἔχει ψυχὴν ἀξίαν τόπου, ὅτι ἐγέννησε τοὺς Ζωσιμάδας καὶ τὸν Ἰω. Κωλέτην.

ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΠΕΙΡΩΤΑΣ

Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος ἐν Βοστώνῃ
τῆς Ἀμερικῆς

(Ἰδιαίτερα ἀνταπόκρισις τῆς «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»)

Κέρκυρα 10 Ἀπριλίου 1900

Διήλθεν ἐντεῦθεν πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ κ. Μ. Ἀναγνωστόπουλος ἐκ Βοστώνης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν μεταβαίνων εἰς τὴν ἰδιαίτεράν του πατρίδα τὸ Πάπιγκον. Ὑποχρυσάμεν νὰ ἴδωμεν τὸν κ. Ἀναγνωστόπουλον καὶ διὰ μακρῶν νὰ συνδιαλεχθῶμεν περὶ πολλῶν γενικῶν ἰδιῶν δὲ περὶ τῶν τῆς Ἡπείρου.

Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος ἀπὸ 25 ἐτῶν ἤδη κατέχει διακεκριμένην θέσιν ἐν Βοστώνῃ διευθυντῆς ὡς τῆς πρώτης ἐν Ἀμερικῇ σχολῆς τυφλῶν. Διὰ τῆς ἀκρας τιμιότητος, δραστηριότητος καὶ τῆς πρὸς τὸ καθήκον ἀφοσιώσεώς του κατέκτησε τὴν γενικὴν ἐκτίμησιν τῶν Ἀμερικανῶν, ἥδη δὲ μεταξὺ τῶσων ἐξεχόντων καθήκτων ἐπιστημόνων καὶ σοφῶν αὐτὸς ἐκλέγεται ὡς ἀντιπροσωπεύσῃ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐν τῷ Διεθνῇ συνεδρίῳ περὶ τυφλῶν τῷ συγκροτηθησομένῳ κατὰ Ἰούλιον ἐν Παρισίοις, διαρκούσης τῆς Πιγκοσμίου Ἐκθέσεως. Ἐπιμόνως δὲ παρεκλήθη ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος ὡς δὲ χθὲ τὴν ἀντιπροσωπεύειαν, ἣν εὖτος κατ' ἀρχὴς ἀπέκρουσεν ὑποδεικνύων ὅτι εἶναι τόσοι ἄλλοι συνάδελφοί του σοφοὶ ἐν Ἀμερικῇ ὥστε δὲν ἀρμίζει, αὐτὸς ξένος, νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτήν. Ἀλλ' ὅλοι οἱ συνάδελφοί του ὑπέδειξαν αὐτὸν ὁμοφώνως.

Ὁ κ. Ἀναγνωστόπουλος—οἱ Ἀμερικανοί, κατὰ τὸ σύστημα τῆς συντομείσεως τῶν ὀνομάτων τὸν ὀνομάζουν Ἀνάγνον, Mr. Anagnos—διατηρεῖ ἐν Πάπιγκῳ ἐξ ἰδίων του δύο Παρθενα-

γωγεῖα, ὅπου φοιτοῦν κοράσια καὶ μικρὰ παιδιὰ, ἐλπίζει δὲνὰ δυνηθῇ καὶ γενικώτερον νὰ ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα μας... Ὡς μὲ ποῖαν ἑξάρσιν, μὲ ποῖον ἱερὸν ἐνθουσιασμόν μᾶς ὠμίλησε περὶ Ἡπείρου! Μὲ ποῖαν ἱερὰν συγλήνησιν ἤκουσε λεπτομερέστερον τὰ παθήματα, τὴν ἐρήμωσιν τῆς πατρίδος μας! Πόσῃν ἀγανάκτησιν ἔδειξεν ὅταν ἀνέφερε τὰς μεγάλας εὐεργεσίας, αἱ μεγάλωνυμοι Ἡπειρώται ἐπεσώρευσαν εἰς τὰς Ἀθήνας, χωρὶς νὰ ἀνακουφίσουν κατ' ἐλάχιστον τὰ δεινοπαθήματα τῆς Ἡπείρου.

Πάσχει ἡ ἀγαπητὴ μας Ἡπειρος, πάσχει καὶ οὐδεὶς σκέπτεται περὶ αὐτῆς. Οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες, **πνιγμένοι εἰς τὴν συναλλαγῇ**, ἐγκατέλειψιν πᾶσαν σκέψιν περὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ δούλου Ἑλληνισμοῦ. Οἱ νέοι πολυτάλαντοι Ἡπειρώται ὑπὸ ματαιοδοξίας κινούμενοι ἐσώρευσαν τοὺς θησαυροὺς των εἰς τὰς Ἀθῆνας, καταστήσαντες αὐτὰς εἶδος ὑδροκεφάλου τέρατος... Ἀδιαφοροῦ περὶ τῶν ἀτυχημάτων τῆς Ἡπείρου, τὰ ὁποῖα μεγάλως, τὰ μέγιστα θὰ ἀνεκούφιζον διὰ τοῦ χρήματός των. Βαυκαλίζονται ἴσως ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες θὰ φροντίσουν περὶ τῶν Ἡπειρωτῶν... Οὐαὶ τῆς ἀπάτης! Ἀς ἀνοίξουν τὰ μάτια τους τέλος πάντων. Τί ἦτο ἡ Ἡπειρος καὶ τί εἶναι; Ποία τύχη ἔπρεπε νὰ ἀναμένη αὐτήν, τοσαῦτα προσενεγκοῦσα τῷ Ἑλληνισμῷ. Τοιαύτη, ὅσα σήμερον ἐπικρατεῖ; Ἐρήμωσις, κακοδαιμονία, πενία, τυραννία ὑπὸ τὴν αἰσχροτέραν τῆς λέξεως σημασίαν. Ποῦ λοιπὸν εἶναι οἱ μεγάλοι Ἡπειρώται; Τί ἔγειναν οἱ ἀκραίφεις πατριῶται; Τί κάμνουν; Ποῦ οἱ Ζωσιμάδαί ἢ οἱ Καπλάναι ποὺ εἶχαν κάμῃ τὴν Ἡπειρον ἐστὶαν φῶτων ἐκ πολιτισμοῦ; Τί θέλουν τὰ τόσα μέγαλα καὶ Σχολαὶ καὶ πολυτέλειαι εἰς τὰς Ἀθήνας; Διατί τὸ Ἡπειρωτικὸν χρῆμα νὰ κατακλύζῃ ἀνωφελῶς τὴν πρωτεύουσάν, ἐνῶ διὰ τοῦ χρήματος αὐτοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαγορασθῇ ἔστω ἡ Ἡπειρος. Ἀνανήψωμεν, Ἡπειρώται, ἐκ τῆς πλάνης μας. Φροντίσωμεν πρώτιστα διὰ τὴν Ἡπειρον, μόνον διὰ τὴν Ἡπειρον, πάντοτε διὰ τὴν Ἡπειρον. Ἡ κακοδαιμονία τῆς πατρίδος μας θὰ ἀφαιρέσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ἰκμάδα τοῦ πατριωτισμοῦ τῶν Ἡπειρωτῶν. Ἡ ἀπαγοήτευσις ἤρχισεν ἤδη ἐπιφέρουσα τὰ φοβερά της ἀποτελέσματα. Ἐκπατρίζονται ἤδη οἱ Ἡπειρώται, λεισμονοῦντες πατρίδα, γονεῖς συγγενεῖς. Ποῦ ἢ ἄλλοτε παραδειγματικὴ παρομιμῶδης φιλοπατρία τῶν Ἡπειρωτῶν. Οἴμοι! Ἐκλείπει ὁλοπνέει... Τρέμω πρὸ τῆς ἰδέας ταύτης. Φόβω ἀναλογιζόμενος, τί κάμει ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς ἀνθ' ὅσων παρὰ τῆς Ἡπείρου ἔλαθεν. Καὶ πῶς οἱ νέοι πολυτάλαντοι Ἡπειρώται δὲν ἐνόησαν ἀκόμη, δὲν ἀκούουν τοὺς ὀλολυγμοὺς καὶ τοὺς σῶνους τῆς Ἡπείρου, βλέποντες μακρόθεν διὰ σρικρυντικῶν φακῶν τὰς παλαιωφίας της καὶ ἐγκαταλείποντες αὐτήν εἰς τὰς πικρίας της. Τὸ πᾶν σήμερον, ὅπως πάντοτε γίνεται διὰ τοῦ χρήματος, ἀλλὰ τὸ ἀφθονον τῶν Ἡπειρωτῶν χρῆμα οἰδεταί ἀσκόπως, ἄνευ οὐδενὸς ἐθνικοῦ ἰδεώδους. Διότι ἀνεξαρτητὸς τοῦ ὅτι δυστυχῶς ἡ ἐλευθερία Ἑλλάς ἀθόνησεν τῇ συναλλαγῇ ἑστράφη τῆς ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἂν δὲν ἦτο εἶναι ὅλος ἀσκόπος ἢ οὐσώρευσις ὅλων τῶν δωρεῶν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν καὶ οὐδὲως συντελεστικὴ εἰς τὴν καθόλου ἐθνικὴν ἐννέμιαν. Ὡς οἰανδήποτε δὲ ἐποψίαν ἐξετάζομεν τὸ πρᾶγμα, εἶναι φυσικώτατον πρὸ παν-

σκεται ήδη εις τὸ ἐξωτερικόν. Προέβη ὅμως εἰς συλλήψεις ἄλλων, κατὰ τῶν ὁποίων ἐγείρονται ὑπόνοιαι ὅτι συνεργάζονται μετὰ τοῦ νεοτουρκικοῦ κόμματος.

— Ἡ εἰδησις περὶ τῆς προσεχοῦς ἐν Βερολίῳ συναντήσεως τοῦ αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐνέβαλεν εἰς ὑποψίας τὸν ἰταλικὸν τύπον, ἀφοῦ ἐν τῇ συναντήσει ἐκείνῃ δὲν ἐμελλε ν' ἀντιπροσωπεύθῃ καὶ ἡ Ἰταλία. Τὸ «Βῆμα» τῆς Ρώμης ἐξεδήλωσεν ἐν δυσὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀρθροῖς τὰς ὑποψίας ταύτας, ἐν τέλει δ' ἐβεβαίωσεν, ὅτι γινώσκει ἐξ ἀσφαλούς πηγῆς ὅτι τὰ μετὰ Βιέννης καὶ Βερολίνου μελετώμενα σχέδια τείνουσιν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσωσι τῇ Αὐστρίᾳ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀλβανίας.

— Οἱ Βέρερ κριτὰς ἀπεγνωσμένως προσπαθεῖς ὅπως καταλάβουν τὰ ὑδραγωγεία τῆς Μπλαιμφοντάιν καὶ καταστήσουν οὕτω δυσχερῆ τὴν θέσιν τοῦ ὑπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον Ρόδερτς ἀγγλικῆς στρατοῦ. Ἐξ ἄλλου οἱ Ἀγγελοὶ ἔχουν τοποθετήσει πρὸς φύλαξιν τῶν ὑδραγωγείων ἰσχυρὰ σώματα ἅτινα μάχονται διαρκῶς ἀποκορύνοντα τὰ ἐπιδρομὰς τῶν Βέρερ.

— Τηλεγράφημα πρὸς τὸν «Νέον Ἐλεύθερον Τύπον» πληροφορεῖ, ὅτι ὁ στρατηγὸς Μέθουεν πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν Βέρερ εἰς Μποσχάφ. Ἐπανειλημμέναι ἀπόπειραι τοῦ ἀγγλικῆς στρατοῦ, ὅπως διασπάσῃ τὴν πολιορκίαν, ἀπέβησαν εἰς μάτην. Ἐτοιμάζεσθαι ἀποφασιστικὴ ἐξοδος. τῆς ὁποίας ἐναγωνίως ἀναμένεται τὸ ἀποτέλεσμα.

— Αἱ σταλεῖσαι παρὰ τοῦ ἀρχιστράτηγου Ρόδερτς ἐπικουρίαι πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πολιορκουμένης ἐν Οὐίπενερ ἀγγλικῆς φρουρᾶς ἐφθασαν εἰς ἀπόστασιν ὀκτὼ μιλίων ἀπὸ τῆς πολίχνης ταύτης. Οἱ Βέρερ ἠθέλησαν ν' ἀναχαιτίσουν τὴν πορείαν Ἀγγλων μεθ' ὧν συνήψαν αἱματηρὰν μάχην. Ἀγγελοὶ ἀνεδείχθησαν νικηταὶ ἀναγκάσαντες τοὺς Βέρερ νὰ ὀπισθοχωρήσουν.

— Σῶμα βερρικὸν προσέβαλε τοὺς Ἀγγελοὺς ἐν τῇ θέσει Οὐίκερστρόμ τῆς Ὁράγγης. Κατὰ τὴν γενομένην μάχην νίκησαν οἱ Βέρερ κατορθώσαντες νὰ ἐκδιώξουν τοὺς Ἀγγελοὺς καὶ νὰ καταλάβουν τὴν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένην θέσιν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἅπανα ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἀπῆλθεν εἰς Κέρκυραν ὅπου θὰ διαμείνῃ περὶ τὰς εἴκοσι ἡμέρας.

— Ἐντὸς τοῦ καλλιγράμμου ἀθηναϊκοῦ Σταδίου, τὸ ὁποῖον ἐδώρυσεν εἰς τὸ ἔθνος ὁ αἰδίδιμος ἐθνικὸς εὐεργέτης Ἀδέρωφ, ἀντήχησαν καὶ πάλιν ἐπευφημίαι χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γυμναστικῶν ἀγώνων τῶν μικρῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων τοῦ Κράτους. Δὲν ἤϊζε μόνον νὰ παρακολουθήσῃ κανεὶς τὴν ταύτην ἐορτὴν τοῦ Σταδίου ἀπὸ θεαματικῆς ἀπόψεως· ἐδίδεκεν ἐκεῖ σφύζουσαν καὶ ὀργωσαν, ἀσκουμένην καὶ φρονηματιζομένην, τὴν μέλλουσαν γενεὰν τοῦ ἔθνους· τὴν γενεὰν ἐκείνην ἡ ὁποία ὑπάρχει ἐλπίς ν' ἀπορροπῇ τὸ πλῆρες ἀποθέρυνσος παρελθόν. Καὶ παρήλυνον κατὰ τετράδας καὶ κατὰ φάλαγγας οἱ μικροὶ Ἕλληνες μαθηταὶ τῶν δημοτικῶν σχολῶν, οἱ μαθηταὶ τῶν Γυμνασίων ρυθμίζοντες τὸ βῆμα πρὸς τῆς μουσικῆς ἢ τοῦ ἄσματος τὴν ἁρμονίαν. Ἀναλογιζόμενος κανεὶς, ὅτι πρὸ δεκαπενταετίας δὲν ἐγνωρίζομεν ἐν Ἑλλάδι τί ἐσήμαινε κορύνῃ, ἄλμα καὶ αἰώρησις, οὔτε τίς ὁ σκοπὸς τῆς ἐνοργάνου ἢ ἀνοργάνου ἀσκήσεως, κατελαμβάνετο ἐκ θαύματος, πῶς ὡς ἐκ θαύματος οἱ σημερινοὶ Ἕλληνοπαῖδες ἔμαθον νὰ ρυθμίζουν τὸν βηματισμὸν τῶν, νὰ ταυνοῦν, τοὺς βραχίονας εἰς προβολήν, νὰ σκῶνται συγχρόνως καὶ νὰ τραγουδοῦν, νὰ κάμπτουν εὐσταλέστατα τὸ ἐν ἀδρανείᾳ κεκυρτωμένον σῶμά των, νὰ βαδίζουν ὄχι κεκυρτοί, ἀλλὰ μετὰ τὴν κεφαλὴν ὀρθίαν καὶ μετὰ παράστημα εὐθὺ καὶ κανονικὸν καὶ νὰ παρουσιάζουν ἀληθῶς εἰκόνα γεννώσαν πολλὰς ἐλπίδας ὅτι, παρὰ τὸ ἐπικρατοῦν ὕλιστικὸν φρό-

νημα καὶ τὴν περιφρόνησιν ἡμῶν εἰς πᾶν ὅ, τι γενναῖον καὶ ὑψηλόν, τὸ ἔθνος ἔχει ζῶν καὶ σφριγος, ἀντικατοπτριζόμενον εἰς τὴν εὐκαμψίαν καὶ τὴν γυμναστικὴν ἐνασχόλησιν τῶν μικρῶν Ἑλληνοπαίδων.

Τοὺς ἀγῶνας τοῦ 1896 ἀνέμνησαν εἰς τὰς χιλιάδας τοῦ συρρέσαντος εἰς τὸ παναθηναϊκὸν Στάδιον πλήθους, οἱ τὴν Κυριακὴν ἀρξάμενοι γυμναστικοὶ ἀγῶνες τῶν σχολείων τῆς πρωτεύουσας. Ὁ καιρὸς, πάντοτε μελαγχολικὸς, ἐνέπνεεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἱκανὰς ἀνησυχίας, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ μειώσῃ τὴν συρροὴν τοῦ κόσμου, ὅστις ἐσπευδεν ἐξ ὧν τῶν μερῶν τῆς πόλεως εἰς τὸ Στάδιον ἀπὸ τῆς 2 μ. μ. Οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ἤρχοντο κατὰ κανονικὴν τάξιν καὶ ἐν ρυθμῷ προεχώρουσαν πρὸς τὸ Στάδιον, ὅπου τῇ 3 μ. μ. προσήλθε τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, μέλη τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος καὶ ἄλλοι πολλοί. Μετ' ὀλίγον προσήλθεν ἡ Βασ. Οἰκογένεια, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ὑπασπιστῶν κκ. Ι. Παπαδιαμαντοπούλου καὶ Γ. Κουντουριώτου καὶ ἐπευφημουμένη ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους κατέλαβε τὰς θέσεις τῶν Βασιλικῶν θέσεων, ἤρχισαν δ' ὁμῶς ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῆς ἑλληνοδίκου ἐπιτροπῆς οἱ γυμναστικοὶ ἀγῶνες τῶν σχολείων. Τα σχολεῖα κατὰ σειρὰν ἐξετέλουν ἀσκήσεις ἐν ἡρεμίᾳ καὶ ἀσκήσεις ἐν κινήσει, μετ' ἁσμάτων πατριωτικῶν, ἀλλὰ μετὰ τοιαύτης τάξεως, κανονικότητος καὶ ἐπιτυχίας ὥστε οἱ θεαταὶ. προεξαρχούσης τῆς Βασ. Οἰκογενείας, ἐχειροκρότουν ἐνθουσιᾶς τοὺς μικροὺς μαθητὰς καὶ τὸ Στάδιον ἀντήχει ὄλον ἐκ τῶν ἐπευφημιῶν τοῦ πλήθους. Οἱ μαθηταὶ ἐκάστου σχολείου μετὰ τὰς ἀσκήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἀρκεταὶ ἦσαν πολὺπλοκοι, ἐκτελούμενοι ὅμως μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπίσης τάξεως καὶ κανονικότητος, παρήλυνον διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ στίβου πρὸς τῆς Βασ. Οἰκογενείας καὶ ἐζητοκραύαζον ὑπὲρ τῶν Βασιλέων. Τῇ 5 1) 2 μ. μ. οἱ ἀγῶνες εἶχον λήξει καὶ ἡ Βασ. Οἰκογένεια ὑπὸ τὰς βροντῶδεις ἐπευφημίας τοῦ λαοῦ καὶ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεχώρησεν, ἐκφράζουσα τὴν εὐαρέσκειάν της διὰ τὴν λαμπρὰν ἀπαρχὴν τῶν γυμναστικῶν ἀγώνων. Τὸ δὲ πλῆθος βαθμυδὸν διελύθη ἐν τάξει, ἐνῷ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ὑπὸ τὸν χρόνον τῶν τυμπάνων ἐπανήρχοντο εἰς τὰ σχολεῖά των καὶ ἐκεῖθεν εἰς τοὺς οἴκους των. Οἱ ἀγῶνες ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν ἐβδομάδα. Τὴν προσεχεῖ Κυριακὴν θὰ ἀπονεμηθῶσι τὰ βραβεῖα.

— Ὁ ἐν Βηρυτῷ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Λόντος ἐτηλεγράφησε προχθὲς πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅτι εἰς τουρκικὸν τορπιλλοδόλον, ἡγκυροβολημένον ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεως ταύτης, ἐγένετο φοβερὰ ἔκρηξις, ἐνεκα τῆς ὁποίας ἐφονεύθησαν ὁ κυβερνήτης αὐτοῦ, εἰς ὑπαξιωματικὸς οἱ ναῦται ἐν ὧν 23 πρόσωπα. Λεπτομερεῖας περὶ τῆς ἐκρήξεως δὲ ἀναφέρει τὸ τηλεγράφημα, ἀλλ' οὔτε ἡ ἐνταῦθα τουρκικὴ Πρεσβεῖα ἔχει πληροφορίας ἄλλας.

— Ὁ τέως πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας ἐν Ἀθήναις κ. Γκίκας παρουσιάσθη προχθὲς ἐν ὠπῶν τοῦ Βασιλέως, ὅστις ἀπένευψε πρὸς αὐτὸν τὸν Μεγαλόσταυρον διὰ τὰς προσπαθείας, αἱ κατέβαλε πρὸς σύσφιγξιν τῶν φιλικῶν δεσμῶν μετὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Ρουμανίαν. Ὁ κ. Γκίκας ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα ἐξ Ἀθηνῶν θὰ διευθύνῃ δὲ πρωτῶν τὴν ρουμανικὴν Πρεσβεῖαν ὁ πρῶτος γραμματεὺς αὐτῆς μέχρις οὗ μετὰ δέκα ἡμέρας ἀφίχθῃ ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ κ. Γκίκας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Δελβινγκίου τοῦ Παναγιῶτου κ. Χρ. Δάλλας ὑποστάς τὰς πρακτικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἔλαβε τὴν ἀδείαν τοῦ μετέρχεσθαι τὸν ἱατρὸν καὶ εὐχόμεθα αὐτῷ εὐδοκίμησιν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ. Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντοῦς ὁ κ. Ἀθανάσιος Κίρκος ἱατρός, ὅπου εἶχε μεταβῇ πρὸς λήψιν τῆς ἱατρικῆς του ἀδείας, ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Ἀναστάσιος Χαντζής, ἐκ Καπεσόδου ὁ κ. Γιαννούλης Χρ. Βαζιλιῆς, ἐξ Ἰωαννίνων ὁ ξενοδόχος κ. Βασιλεῖος Πράσιος καὶ ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Μιχαὴλ Παπαθανασίου. Ἀνεχώρησεν εἰς Μονοδένδριον ὁ κ. Ἀπόστολος Τσαντής.

Παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» ὅσοι πρὸ ἔτους καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν τῶν ἐπὶ διαφόροις προφάσεσιν, ὅτι δὴ θεν τοῦτο δὴ θεν κτλ. νὰ ἐμβάσωσιν ἐντὸς τοῦ τρέχοντος μηνὸς τὴν συνδρομὴν τῶν ἄλλως γίνεσθαι γνωστὸν ὅτι ἀνεῦ ἐξαιρέσεως θὰ δημοσιεύωμεν τὰ ὀνόματα τῶν καθυστερούντων μὲν πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν. Ὅστις κρατῇ τὸ φύλλον καὶ τὸ ἀναγινώσκει εἶνε τι πεύθυνος νὰ πληρώσῃ. Εἶνε δὲ κακοήθεια καὶ ἀνεντροπία δι' ἐκείνους οἵτινες ἐνῷ κρατοῦν τὸ φύλλον δὲν ἀποστέλλουν καὶ τὴν συνδρομὴν ζητούμενην.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀπανταχοῦ συνδρομηταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ τὰς ἐμβάσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἀντιπροσώπους ἡμῶν καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

— Οἱ ἐν Σερβίᾳ συνδρομηταί, ὅσοι καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν τῶν παρακαλοῦνται καὶ πάλιν διὰ χιλιοστήν φορὰν ἀνυπερθέτως νὰ ἐμβάσωσι ταύτην.

ὑποθέτομεν νὰ γνωρίζωσι πάντες ὅτι ἔχρου καθήκον μόνον νὰ ἀποστέλλωσι τὴν συνδρομὴν τῶν καὶ νὰ μὴ περιμένωσι χιλίας παρακλήσεις.

Οἱ ἐν Ρωμουνίᾳ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τοὺς Ἀδελφοὺς Χάϊτα οἱ ἐν Σερβίᾳ εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ κ. Ἰω. Χαρισσιᾶδην, οἱ ἐν Κάρφῳ εἰς τὸν κ. Χαρίσην Βασιλείου, οἱ ἐν Πορτ-Σαῖδ εἰς τὸν κ. Η. Κετσονίδην, οἱ ἐν Τρικκάλοις εἰς τὸν κ. Μ. Σπυράκον, οἱ ἐν Λαρίσση εἰς τὸν κ. Ζούρνον, οἱ ἐν Πάτραις εἰς τὸν κ. Μιχ. Χαρίτον, οἱ ἐν Πρακτορείῳ τῆς Πανελληνίου, οἱ ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κ. Ν. Φρόνον, οἱ ἐν Κάρφῳ εἰς τὸν κ. Α. Κούρτιον, οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ εἰς τὸν κ. Α. Πέτσιον, οἱ ἐν Κερναμπάτ καὶ Α. Μουτσόπουλον εἰς Φιλίππουπολιν. — Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν δύναται νὰ ἐμβάσῃ καὶ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς τὴν συνδρομὴν τοῦ ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς, ἢ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς· οἱ ἐν Σερβίᾳ Αἰγύπτῳ καὶ Ρωμουνίᾳ ὅπου λειτουργοῦν αἱ ταχυδρομικαὶ ἐπιταγαὶ παρακαλοῦνται ὡσαύτως νὰ ἀποστέλλωσι καὶ διὰ τοῦ μέσου τούτου τὴν συνδρομὴν τῶν.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Φωνῆς τῆς Ἠπείρου» εἰρρίσκεται ἐντὸς τῆς «Ἀδριατικῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας», ἀκριβῶς ἀπέναντι τῆς Χρηματιστηρίου.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΟΣ Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ ΠΑΘΟΛΟΓΤΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ πενταετίαν σπουδάζας ἐν Παρισίοις παρὰ τοῖς κ. κ. Fauvel, Gougenheim καὶ Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν ὠτῶν, (ὠτόρροια, πολὺποδας τῶν ὠτῶν, διάτρυσιν τοῦ τυμπάνου, νέκρωσιν τῶν ὀστέων κλπ.) ὡς καὶ τὰ νοσήματα τῆς ρινὸς καὶ λάρυγγος (σφύλιν, φθίσιν, πολὺποδας, καρκίνον κλπ.) δι' ὅλους νεωτάτης μεθόδου καὶ τελειωτῶν εργαλείων ἐσχάτως καὶ πάλιν πρὸς τοὺς μεταβάς εἰς Παρίσιος παρακολουθήσας τὰς μεθόδους τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου.

Ὡραὶ ἐπισκέψεως 10-12 καὶ 3-5 ναθ' ἐκάστην.

Ὁδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 12, ἀπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

ΡΑΦΕΙΟΝ

Δ. Κοσμογιάννη καὶ Κ. Σεκαρά.

Τελεῖα ἐφαρμογὴ ἀπάντων τῶν φορεμάτων, κομῆτης καὶ νεωτερισμοῦ ἐφάμιλλος τῶν μεγαλειτέρων καταστημάτων τῆς πρωτεύουσῆς, τιμαὶ ἀκαταγώνιστοι. Ὁδὸς Νικίτου 2 καὶ Κολοκοτρώνη 56.